

VRAAG & ANTWOORD HUGO BROUWER

In het leegstaande Pand Luth in Ulrum logeren deskundigen 'van buiten' om zo 'van binnen' mee te denken over de toekomst van het krimpdorp. Cultureel ondernemer Hugo Brouwer (38) uit Groningen heeft er net een week opzitten.

Wakker worden met geluid van vogeltjes

Pauline van Kempen

Hoe bent u in Ulrum beland?

„Via Erik Wong van café Wongema in Hornhuizen, waar ik af en toe werk. Via hem leer ik mijn eigen achtertuin beter kennen. Ik kom uit Winsum; Ulrum ken ik wel van vroeger. Erik bracht me in contact met Gert Noordhoff van de gemeente, en die is weer betrokken bij het project Deel & Ulrum. Ik was gewoon ontzettend ontroerd hoe men in Ulrum de handen uit de mouwen steekt. Hier waren ze al bezig met de participatiemaatschappij voordat het woord werd uitgevonden. En dat aan het eind van de wereld. Of het begin, het is maar hoe je het ziet.”

Hoe zag u het?

„Ik heb mijn hele leven een vooroordeel gehad. Als je naar het Groningse platteland wilt, ga je eerder naar Kloosterburen of Pieterburen dan naar Leens of Ulrum. Ulrum is saai, dat heb ik ook op een groot bord geschreven en dat heb ik in de supermarkt opgehangen.”

Wat vonden de Ollerommers daarvan?

„Daar heb ik eigenlijk maar drie reacties op gehad, dat viel een beetje tegen. Maar ik ben natuurlijk wel zelf de straat opgegaan en heb mensen aangesproken. En ik heb met de jongerenwerker en de voorzitter van de jeugdsoos gepraat. Mijn doel is te kijken hoe jongeren betrokken kunnen worden bij het project. Ulrum heeft een zak geld gekregen om 'het dorp van de toekomst' te worden. Daarmee kan het een voorbeeld zijn voor de rest van het land. Maar in hoeverre is Ulrum ook voor jongeren het dorp van de toekomst?”

▲ Hugo Brouwer

Nou?

„Zoals in elk dorp zijn er ook in Ulrum jongeren die heel graag willen blijven. Huisje-boompje-beestje, zeg maar. En er zijn jongeren die als een idioot verhuizen zodra ze de kans krijgen. Ik ga nu een plan schrijven hoe we de jongeren die willen blijven bij het project kunnen betrekken. Het idee is daar samen met een documentairemaker en een theatermaker iets mee te doen. Als Deel & Ulrum dat ook ziet zitten, moeten we samen op zoek naar geld. Ik ben cultureel ondernemer, er hangt natuurlijk wel een prijskaartje aan.”

En vindt u Ulrum na een week nog steeds saai?

„Deels. Als je gewend bent om in vijf minuten op de Grote Markt in Groningen te staan, ja, dan is dit wel wat anders. Met het openbaar vervoer ben je een uur en tien minuten onderweg. Maar ik heb er ook van genoten. Wakker worden met het geluid van vogeltjes is heerlijk.”